Asia C-329/22

Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä

Jättämispäivä:

17.5.2022

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Varhoven administrativen sad (Bulgaria)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

27.4.2022

Valittaja:

Zamestnik Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond ”Zemedelie”

Vastapuoli:

IW

Pääasian kohde

Kassaatiovalitus, joka koskee valtion maatalousrahaston varatoimitusjohtajan (zamestnik izpalnitelnia direktor na Darzhaven fond ”Zemedelie”) tiedoksiantoon sisältynyttä päätöstä, jolla on kieltäydytty myöntämästä maaseudun kehittämisohjelman toimenpiteeseen 11 ”Luonnonmukainen maatalous” liittyvää taloudellista tukea vuosille 2014–2020. Kyseinen tiedoksianto kumottiin alioikeuden eli Administrativen sad Haskovon (Haskovon hallintotuomioistuin) antamalla tuomiolla. Varhoven administrativen sadissa (ylin hallintotuomioistuin, Bulgaria) käytävässä kassaatiomenettelyssä valtion maatalousrahaston varatoimitusjohtaja riitauttaa Haskovon hallintotuomioistuimen tuomion, jolla tiedoksianto, eli päätös taloudellisen tuen epäämisestä, on kumottu.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

SEUT 267 artiklaan perustuva ennakkoratkaisupyyntö, joka koskee asetuksen (EU) N:o 1305/2013 29 artiklan 3 kohdan toisen virkkeen ja asetuksen (EY) N:o 889/2008 36, 37 ja 38 artiklan tulkintaa

TYÖASIAKIRJA

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013 (jäljempänä asetus (EU) N:o 1305/2013) 29 artiklan 3 kohdan toista virkettä tulkittava siten, ettei se ole esteenä maaseudun kehittämisohjelman 2014–2020 toimenpiteen 11 ”Luonnonmukainen maatalous” täytäntöönpanosta 24.2.2015 annetun asetuksen (Naredba Nº. 4 ot 24.02.2015 za prilagane na myarka 11 ”Biologichno zemedelie” ot Programata za razvitie na selskite rayoni za perioda 2014–2020) 11 §:n 5 momentin (aiemmin 4 momentti) kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jolla rajataan mahdollisuus saada taloudellista tukea siirtymävaiheessa olevalle luonnonmukaiselle tuotannolle aikaan, joka ei ylitä luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä luonnonmukaisen tuotannon, merkintöjen ja valvonnan osalta 5.9.2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 889/2008 36 artiklan 1 kohdassa, 37 artiklan 1 kohdassa ja 38 artiklan 1 kohdassa säädettyjä luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisen vähimmäisaikoja?

2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko asetuksen (EU) N:o 1305/2013 29 artiklan 3 kohdan toista virkettä tulkittava siten, että jäsenvaltiot voivat vahvistaa luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymisen perusteella maksettavan tuen myöntämistä koskevan enimmäisajan lakisääteisesti pelkästään tuotannon lajin eikä kunkin yksittäisen tapauksen erityispiirteiden mukaan?

3. Miten ilmaisua ”jäsenvaltiot voivat määritellä ensimmäisen kauden tätä lyhyemmäksi niin, että se vastaa siirtymisaikaa” (asetuksen (EU) N:o 1305/2013 29 artiklan 3 kohdan toinen virke) on tulkittava? Ovatko käsitteet ”ensimmäinen kausi” ja ”siirtymisaika” synonyymejä vai onko niillä eri merkitykset?

4. Onko asetuksen (EU) N:o 1305/2013 29 artiklan 3 kohdan toisessa virkkeessä olevaa ilmaisua ”jäsenvaltiot voivat määritellä ensimmäisen kauden tätä lyhyemmäksi niin, että se vastaa siirtymisaikaa” tulkittava siten, että koko toimenpide ”Luonnonmukainen maatalous” voi olla hakemuksen ja rahoituksen perusteena luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymistä koskevien toimien osalta asetuksen (EU) N:o 1305/2013 29 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä mainittua lyhyemmän ajan, vai onko kyseistä ilmaisua tulkittava siten, että luonnonmukaista maataloutta koskevan yleisen sitoumuksen osalta on olemassa ensimmäinen kausi, joka koskee luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymisen yhteydessä toteutettuja toimia?

Unionin oikeussäännöt ja oikeuskäytäntö, joihin asiassa viitataan

Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005

TYÖASIAKIRJA

kumoamisesta 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013 (jäljempänä asetus (EU) N:o 1305/2013), 29 artiklan 3 kohdan toinen virke

Luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä luonnonmukaisen tuotannon, merkintöjen ja valvonnan osalta 5.9.2008 annettu komission asetus (EY) N:o 889/2008 (jäljempänä asetus N:o 889/2008) 36, 37 ja 38 artikla

Kansalliset säännökset, joihin asiassa viitataan

Maaseudun kehittämisohjelman 2014–2020 toimenpiteen 11 ”Luonnonmukainen maatalous” täytäntöönpanosta 24.2.2015 annettu asetus nro 4 (Naredba No. 4 ot 24.02.2015 za prilagane na myarka 11 ‘Biologichno zemedelie’ ot Programata za razvitie na selskite rayoni za perioda 2014–2020), 11 §:n 5 momentti (aiemmin 11 §:n 4 momentti)

11 §:n versiossa, jota sovelletaan nyt käsiteltävässä asiassa (julkaistu Darzhaven vestnikissä (DV), 2015, nro 16, voimassa 27.2.2015 alkaen), säädetään seuraavaa:

”(1) Luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymistä varten maksettavien tukien vuotuinen määrä (siirtymävaihe) on seuraava:

– –

(4) Edellä olevassa 1 momentissa tarkoitetut maksut myönnetään tuensaajille ajanjaksoksi, joka ei ylitä luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä luonnonmukaisen tuotannon, merkintöjen ja valvonnan osalta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 889/2008 (EUVL 2008, L 250) 36 artiklan 1 kohdassa, 37 artiklan 1 kohdassa ja 38 artiklan 1 kohdassa säädettyjä luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisen vähimmäisaikoja.

Edellä mainitun 24.2.2015 annetun asetuksen nro 4 11 §:n nykyisessä versiossa säädetään seuraavaa:

”11 §. (1) Luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymistä varten maksettavien tukien vuotuinen määrä (siirtymävaihe) on seuraava:

– –

(4) (Muutos – DV 2018, nro 18, voimassa 27.2.2018, kumottu Bulgarian tasavallan ylimmän hallintotuomioistuimen tuomiolla nro 8834/2019, DV, 2019, nro 97, voimassa 10.12.2019 alkaen).

TYÖASIAKIRJA

(5) (Uusi – DV, 2020, nro 38, voimassa 24.4.2020 alkaen) Edellä olevassa 1 momentissa tarkoitetut maksut myönnetään tuensaajille ajanjaksoksi, joka ei ylitä luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä luonnonmukaisen tuotannon, merkintöjen ja valvonnan osalta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 889/2008 (EUVL 2008, L 250) 36 artiklan 1 kohdassa, 37 artiklan 1 kohdassa ja 38 artiklan 1 kohdassa säädettyjä luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisen vähimmäisaikoja.

Lyhyt esitys tosiseikoista ja pääasian oikeudenkäynnistä

1 IW on rekisteröity yhdennettyyn hallinto- ja valvontajärjestelmään yksilöllisellä rekisterinumerolla. IW jätti toisena vuotena peräkkäin tukihakemuksen, joka koski maaseudun kehittämisohjelman 2014–2020 toimenpiteen 11 ”Luonnonmukainen maatalous” osa-aluetta ”Luonnonmukainen mehiläishoito” ja ilmoitti kyseisen osa-alueen osalta 150 mehiläisyhdyskuntaa 24.2.2015 annetun asetuksen nro 4 liitteen I, jossa vahvistetaan toimenpiteen 11 ”Luonnonmukainen maatalous” täytäntöönpanoa koskevat edellytykset ja menettely, mukaisesti.

2 IW toimitti markkinointivuotta 2016 koskevan tukihakemuksen liitteenä vakiosopimuksen, joka koski luonnonmukaisen maataloustuotannon tarkastamista asetuksen N:o 834/2007 ja asetuksen (EY) N:o 889/2008 täytäntöönpanoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti ja joka oli tehty IW:n ja LAKON OOD:n välillä. Kyseinen sopimus koski tarkastusten suorittamista tarkastuspaikoilla, jotka sijaitsivat mehiläistarhojen osoitteessa Belitsan kylässä Haskovon alueella ja jotka kattoivat 150 mehiläispesää. Kyseinen vakiosopimus sisälsi myös liitteen.

3 Administrativen sad Sliven (Slivenin hallintotuomioistuin) antoi tuomion, jolla päätös, jolla maaseudun kehittämisohjelman 2014–2020 toimenpiteen 11 ”Luonnonmukainen maatalous” mukainen taloudellinen tuki evättiin markkinointivuoden 2016 osalta ja joka sisältyi valtion maatalousrahaston varatoimitusjohtajan tiedoksiantoon, kumottiin ja jolla asia palautettiin hallintoasiana hallintoviranomaiselle, jotta tämä tekisi asiassa uuden päätöksen ottaen huomioon kyseisen tuomioistuimen antaman ohjeistuksen. Tämän jälkeen valtion maatalousrahaston varatoimitusjohtaja, tarkasteltuaan IW:n toimittamaa markkinointivuotta 2016 koskevaa hakemusta uudelleen, antoi tiedoksiannon, joka koski toimenpiteen 11 ”Luonnonmukainen maatalous” mukaisen taloudellisen tuen hyväksymistä ja maksamista. Tämä merkitsi todellisuudessa kyseisen toimenpiteen mukaisen taloudellisen tuen epäämistä, koska IW:lle myönnettiin 0 levan (BGN) suuruinen tuki. Jälkimmäisessä tiedoksiannossa todetaan, että siltä osin kuin on kyse mehiläisyhdyskunnista, jotka ilmoitetaan toimenpiteen 11 ”Luonnonmukainen maatalous” osa-alueen ”Luonnonmukainen mehiläishoito” mukaisen tuen saamista vuonna 2016 koskevassa hakemuksessa, 2016 on jo toinen vuosi viimeisimmän sitoumuksen jälkeen, jonka hakija on tehnyt kyseisen osa-alueen osalta. Hallintoviranomainen katsoi, että kyseisessä

TYÖASIAKIRJA

tapauksessa edellytys, joka koski sitä, ettei 24.2.2015 annetun asetuksen nro 4 11 §:n 4 momentissa säädettyjä luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymistä koskevia vähimmäisaikoja ole ylitetty, ei täyttynyt.

4 IW nosti tiedoksiannosta kanteen, joka tuli vireille asiassa toimivaltaisessa tuomioistuimessa eli Haskovon hallintotuomioistuimessa.

Pääasian asianosaisten keskeiset argumentit

5 IW esittää tiedoksiannosta nostamassaan kanteessa seuraavat väitteet: **a)** hallintoviranomainen on tiedoksiannossaan jättänyt ottamatta huomioon sen, että maatalous- ja elintarvikeministerin 24.2.2015 antaman asetuksen nro 4 relevantin version (DV nro 16, 27.2.2015) 11 §:n 4 momentissa säädetään, että edellä olevassa 1 momentissa tarkoitetut maksut myönnetään tuensaajille ajanjaksoksi, joka ei ylitä asetuksen (EY) N:o 889/2008 36 artiklan 1 kohdassa, 37 artiklan 1 kohdassa ja 38 artiklan 1 kohdassa säädettyjä luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisen vähimmäisaikoja, mikä merkitsee sitä, että 24.2.2015 annetun asetuksen nro 4 sovellettu ja nyt kumottu osa on lainvastainen ja ristiriidassa edellä mainitun asetuksen (EY) N:o 889/2008 38 artiklan 3 kohdan kanssa. Kyseisen säännöksen tulkinnan osalta sana ”vähintään” on selvästi erityisen merkityksellinen; se merkitsee sitä, että siirtymävaiheen vähimmäiskesto on vuosi, kun taas siirtymävaiheen enimmäiskestosta ei säädetä mitään. Tämä merkitsee sitä, että siirtymä on kunkin toimenpiteeseen 11 ”Luonnonmukainen maatalous” osallistuvan toimijan kannalta yksilöllinen ja että sen kesto voi olla kolme vuotta tai enemmän, koska siirtymälle ei ole vahvistettu enimmäiskestoa. **b)** Kyse on prosessuaalisesta virheestä: hakijalle ei ennen riidanalaisen tiedoksiannon antamista ilmoitettu kansallisen oikeuden mukaisesti siitä, että häntä vastaan oli aloitettu menettely, joka koski sellaisen hallintotoimen toteuttamista, jolla tuen maksaminen evätään **c)** Riidanalaisessa päätöksessä ei ilmoiteta tosiseikkoja tai perustetta sille, miksi myönnetyn kokonaismäärän maksaminen evättiin. Päätöksessä todetaan, että määrä on laskettu pakollisten hallinnollisten ja/tai paikalla tehtyjen tarkastusten jälkeen. Siinä ei kuitenkaan todeta, mitä edellytyksiä ei ole täytetty, mitä rikkomisia on tapahtunut ja minkä luonteisia ne ovat. Liitteenä on tietoja sisältäviä taulukkoja, mutta kyseisiä tietoja ei ole selitetty mitenkään, joten maksun epäämiselle ei ole tosiasiallista tai oikeudellista perustetta.

6 Haskovon hallintotuomioistuin kumosi tiedoksiannon, joka koski maaseudun kehittämisohjelman 2014–2020 toimenpiteeseen 11 ”Luonnonmukainen maatalous” liittyvän taloudellisen tuen hyväksymistä ja maksamista markkinointivuoden 2016 osalta ja jolla IW:lle myönnettiin 0 BGN:n suuruinen tuki, ja palautti asian valtion maatalousrahaston varatoimitusjohtajalle, jotta tämä tekisi asiassa uuden päätöksen ottaen huomioon lain soveltamista koskevat ohjeet, jotka sisältyivät tuomion perusteluihin. Kyseinen tuomioistuin päätyi kyseiseen oikeudelliseen ratkaisuun toteamalla, että toimivaltainen viranomainen oli toteuttanut riidanalaisen hallintotoimen laissa edellytetyssä kirjallisessa muodossa

TYÖASIAKIRJA

ja rikkomatta hallintomenettelyä koskevia sääntöjä, mutta että toimi oli aineellisen oikeuden vastainen.

7 Haskovon hallintotuomioistuin totesi, että hallintoviranomainen oli tiedoksiannon sivulla 2 olevassa taulukossa tukeutunut olettamukseen siitä, että 24.2.2015 annetun asetuksen nro 4 11 §:n 4 momentin mukaista edellytystä, jonka mukaan siirtymisen vähimmäisaikoja ei saa ylittää, ei ollut täytetty. Mainitussa 11 §:n 4 momentissa, sellaisena kuin sitä sovelletaan tukihakemuksen jättämisajankohdan osalta, säädettiin, että luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymistä koskevat tuet (siirtymävaihe) myönnettiin tuensaajille ajanjaksoksi, joka ei ylitä asetuksen (EY) N:o 889/2008 36 artiklan 1 kohdassa, 37 artiklan 1 kohdassa ja 38 artiklan 1 kohdassa säädettyjä luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisen vähimmäiskestoja. Tuomioistuin totesi, että edellä mainittujen säännösten perusteella on selvää, ettei mehiläisyhdyskuntien osalta ole säädetty siirtymävaiheesta, mistä seuraa, että hallintoviranomainen teki virheen, kun se katsoi aineellisen oikeuden vastaisesti, että vaatimusta, jonka mukaan siirtymävaiheiden vähimmäiskestoa ei saa ylittää, ei ollut noudatettu, koska säännöksissä, joihin hallintoviranomainen viittasi, ei vahvisteta tällaisia siirtymävaiheiden vähimmäiskestoja. Asetuksen (EY) N:o 889/2008 38 artiklan 3 kohdassa säädetään, että mehiläishoidon tuotteet voidaan myydä siten, että niihin liitetään viittaus luonnonmukaiseen tuotantotapaan ainoastaan, jos luonnonmukaista tuotantoa koskevia sääntöjä on noudatettu vähintään yhden vuoden ajan. Tukihakemuksen jättämisen ajankohtana 24.2.2015 annetun asetuksen nro 4 11 §:n 4 momenttia – johon toisessa tiedoksiannossa nimenomaisesti viitataan tuen epäämisen oikeusperustana – ei sovellettu asetuksen (EY) N:o 889/2008 38 artiklan 3 kohdan mukaisiin mehiläisyhdyskuntien siirtymävaiheisiin. Hallintoviranomainen tukeutui kuitenkin kyseiseen säännökseen, jota ei voida soveltaa tässä asiassa, ja totesi lainvastaisesti, että siitä seuraa, ettei siirtymiselle luonnonmukaiseen tuotantoon voinut myöntää taloudellista tukea.

8 Mainittu tuomioistuin totesi toiseksi, että sen jälkeen, kun 24.2.2015 annetun asetuksen nro 4 11 §:n 4 momentti oli kumottu ylimmän hallintotuomioistuimen tuomiolla, joka vahvistettiin ylimmän hallintotuomioistuimen viiden jäsenen kokoonpanossa antamalla tuomiolla, joka julkaistiin vuoden 2019 DV:ssä nro 97, edellytykset, jotka koskevat kyseisen säännöksen kumoamisen ottamista huomioon vireillä olevissa oikeudenkäynneissä, täyttyvät, koska riidanalaisen tiedoksiannon antamisen aikana ei ollut olemassa muita sisällöltään samanlaisia aineellisia säännöksiä, mistä seuraa, ettei riidanalaisella tiedoksiannolla ollut oikeusperustaa sen jälkeen, kun 24.2.2015 annetun asetuksen nro 4 11 §:n 4 momentti oli kumottu.

9 Haskovon hallintotuomioistuin totesi kolmanneksi, että on tarpeen ottaa huomioon, ettei hallintoviranomainen väittänyt, ettei hakija olisi täyttänyt jotakin 24.2.2015 annetussa asetuksessa nro 4 vahvistetuista perusedellytyksistä. Näin ollen viittausta kyseisen asetuksen 11 §:n 4 momenttiin ei voida pitää asianmukaisena oikeusperusteena tuen epäämiselle, koska kyseinen säännös ei

TYÖASIAKIRJA

kata markkinointivuoden 2016 osalta asetuksen (EY) N:o 889/2008 38 artiklan 3 kohdassa säädettyjä luonnonmukaiseen mehiläishoitoon liittyviä siirtymävaiheita.

10 Haskovon hallintotuomioistuin katsoi, että viittaus asiakirjaan ”Menetelmä maksujen alentamiseksi ja epäämiseksi toimenpiteen 11 ’Luonnonmukainen maatalous’ osalta”, joka on hyväksytty maatalous- ja elintarvikeministerin asetuksella, on perusteeton, koska tiedoksiannossa ei mainittu mitään luonnonmukaisen mehiläishoidon perusedellytyksiä, joita hakija ei olisi täyttänyt. Lisäksi se, ettei hakija jättänyt täyttämättä mitään perusedellytyksiä, yhdessä sen kanssa, että hän täytti muut (hallintoon) liittyvät edellytykset, oikeuttaa sen päätelmän, että hakijalle olisi maksettava se määrä, jota hän on hakenut tukihakemuksessaan, joka koskee toimenpiteen 11 ”Luonnonmukainen maatalous” osalta myönnettävää tukea markkinointivuodelle 2016.

11 Haskovon hallintotuomioistuimen tuomio on riitautettu ylimmässä hallintotuomioistuimessa ja sen lainmukaisuutta käsitellään kassaatiomenettelyssä.

12 Valtion maatalousrahaston varatoimitusjohtaja esittää kassaatiovalituksessaan, että valituksenalainen alioikeuden tuomio on virheellinen, koska Haskovon hallintotuomioistuin on tehnyt virheellisiä päätelmiä, menettelysääntöjä on rikottu ja aineellista oikeutta on rikottu (kassaatioperusteet). Hän vaatii ylintä hallintotuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion ja määräämään, että hänen molemmissa oikeusasteissa, eli Haskovon hallintotuomioistuimessa ja ylimmässä hallintotuomioistuimessa, aiheutuneet oikeudenkäyntikulut korvataan. Toissijaisesti hän esittää vastalauseen IW:n asianajajan ylisuuren laskutuksen perusteella.

Lyhyt esitys ennakkoratkaisupyynnön perusteluista

13 Ylin hallintotuomioistuin on jo käsitellyt joitakin samankaltaisia asioita. Kyseisissä asioissa on riitautettu maaseudun kehittämisohjelman 2014–2020 toimenpiteeseen 11 ”Luonnonmukainen maatalous” liittyvän taloudellisen tuen epäämistä koskevia päätöksiä, jotka ovat sisältyneet tiedoksiantoihin, joissa epäämisen oikeusperustaksi on ilmoitettu 24.2.2015 annetun asetuksen nro 4 11 §:n 5 momentti (aikaisemmin 11 §:n 4 momentti), yhdessä asetuksen (EY) N:o 889/2008 36, 37 ja 38 artiklan kanssa, sen jälkeen, kun on todettu, että hakijat olivat ylittäneet luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisen vähimmäisajat. Joidenkin hakijoiden osalta on myös muita epäämisperusteita. Epäilyksiä esiintyy varsinkin niiden asioiden osalta, joissa hallintoviranomainen on viitannut epäämisperusteena 24.2.2015 annetun asetuksen nro 4 11 §:n 5 momenttiin (aiemmin 11 §:n 4 momentti).

14 Huolimatta siitä, että kansallisen tuomioistuimen oikeuskäytäntö, jolla riidanalaiset tiedoksiannot kumotaan, on vallitsevaa, ennakkoratkaisua pyytävällä tuomioistuimella on epäilyksiä asetuksen (EU) N:o 1305/2013 29 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 889/2008 36, 37 ja 38 artiklan tulkinnasta. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, että kyseisten säännösten tulkitseminen on tarpeen,

TYÖASIAKIRJA

jotta se voi ratkaista käsiteltävänään olevan kassaatiovalituksen, koska unionin johdettu oikeus edellyttää sovellettavien säännösten yhdenmukaista tulkintaa, joka kuuluu Euroopan unionin tuomioistuimen toimivaltaan.

15 Ylin hallintotuomioistuin katsoo edellä esitetyistä syistä, että asian käsittelyä on lykättävä ja että asiassa on esitettävä ennakkoratkaisupyyntö Euroopan unionin tuomioistuimelle.

TYÖASIAKIRJA